

Kirill Safonov naudib oma loominguliselt kõige vabamat sügist

Kirill Safonov on Eesti Kunstiakadeemia magistr kraadiga disainer, kelle esimene kolleksioon tuli välja 1999. aastal, aasta 2009 tõi esimest korda Kuldnõela nominatsiooni ja oktoobri keskel selgub, kas aasta 2019 toob ka Eesti kõige olulisema moeauhinna Kuldnõela.

Moelavalt teatrilavale – see sügis tõi Kirill Safonovi publiku ette esimest korda kostüümikunstnikuna.
FOTO: MERJE RÄÄBIS

Kirill Sfonovi ateljees elegantsetes juugendmajas Kadriorus Weizenbergi tänaval valitseb alati mingi teise ajastu rütm. Rahulikum, elegantsem, justkui 1960ndate Pariisis – mida endale muidugi ainult ette võib kujutada –, kus moekunstnikul oli aega ja huvi oma klientidega ateljees kohtuda ning väikestele seltskondadele moeletendusi korraldada. Kõrged laed, parkett-põrand, kaunid kleidid seinu palistamas.

TEKST: SILVIA PÄRMANN || FOTOD: TERJE UGANDI

Sel varasügisel on aga kõik teistmoodi. Parketti on laiali laotatud lõigete alt vaevu näha, ateljee on üsna tühjaks ostetud, ent ometi töötab Kirill selgelt mitte kollektsiooni ja tellimuste kallal – mannekeenil on seljas midagi salapäraselt sumedat, heljuvat, kindlasti tiražeerimatut, kaugel värvikatest tikanditest või skulptuursetest vormidest, siiski on see midagi Kirill Safonovile omaselt efektselt.

See pole oktoobris publiku ette tulev Kuldnõela kollektsioon, millele mul õnnestus pilk heita. Nagu oleks kümne aasta järel teist korda tulnud Kuldnõela nominatsioonist vähe, et kõik suvepäevad tööga täita, võttis Kirill Safonov paralleelselt ette veel oma esimese teatritöö, kostüümid Tantsuteatri Fine 5 lavastusele «Mina olin siin».

«See oli mu unistus: teha midagi teatris. Teater annab nii vabad käed,» ei kahelnud Kirill seda pakkumist vastu võttes. Pealegi oli klapp koreograaf **Olga Žitluhhinaga**, Läti nüüdistantsu korüfeeega, esimesest hetkest väga hea. Septembri alguses esietendunud lavastus räägib surmast, vähemalt

vihjeliselt, aga lendlevad kostüümid lisavad sellele kergust, uute alguste võimalikkust, toovad välja tantsijate loomisrõõmu.

See muidugi ei tohiks panna imestama, sest Kirill on kogu selle aasta katsetanud enda jaoks uusi asju, olgu selleks siis moesõude korraldamine omaenda stuudios, *pop-up*-poe pidamine Kuressaares või Kuldnõela kollektsioon, mida ta ei tee küll elus esimest korda, ent kümme aastat tööd ja arengut disainerina on ta ikkagi viinud selle loomiseks hoopis uude stardikohta kui eelmisel korral aastal 2009.

Mehe kollektsioonid on alati olnud väga suured, nii et enda arvates kujutan ette, mida Kuldnõel tema jaoks tähendab. Ent ehkki Kirill ei taha rääkida sellest, mida oktoobris laval näeb, lubab ta seekord väiksemat kollektsiooni. «Aga selle väiksema esemete arvu kompenseerin ma kindlasti millegi muuga,» teab moelooja juba ette, et tema puhul ei tähenda see väiksemat töömahtu. Ilmselt jäävad paljud kollektsiooni esemed kunstiteosteks, mida ta tiražeerima ei hakka. Just sellist loomingulist vabadust, mida ei piira ühestki otsast mõte, kas ja kuidas

Safonovi kõik kolleksioonid valmivad Eestis tema Kadriorus paiknevas ateljees.

kolleksiooni pärast müüa saab, naudib ta kõige rohkem.

Ent kindlasti lubab ta moemaja valikusse paari klassikalisemat jakki, mida on lihtne kanda igapäevaselt, ent samas saab ka kombineerida julgemate lõigete ja värvidega.

Hooaeg hooaja järel on Kirill Safonovi kolleksioonide julgetele meistriteoste tekinud tasakaaluks kõrvale rahulikumat, elegantsesse argipäeva sobivad rõivad. Mees tunnistab, et tema kliendid suunavad teda sinna poole – nad ei taha tema kleiti või jakki üksnes erilistel puhkudel selga panna, nad soovivad midagi

kvaliteetset ja eristuvat kanda iga päev. «Minu eesmärk disainerina on igapäevased kleidid teha sellised, et nendega saaks ka kohe pärast tööpäeva välja minna. Vahetad lihtsalt aksessuaarid või kingad, aga kleit jääb,» sõnab ta.

«Selle suve kolleksiooni tegin tõesti mõttega, et kõik saaksid mu kleite endale lubada,» ütleb Kirill, mõeldes nii hinnaklassile kui ka sellele, et tõeliste *fashionista*'de kõrval leiaks valikust endale midagi ka suurem hulk head disaini ja rätsepatööd hindavaid inimesi.

Suvi, mis oli tänu *pop-up*-poele Kuussaare Ooperipäevade ajal täis koh-

tumisi täiesti uute klientidega, andis kuhjaga positiivset tagasisidet ja see omakorda energiat, et korraga mitme projektiga edasi liikuda. «Mõni uus klient oli selline, et tuli vaatama, ostis kohe kleidi ja tema ainus probleem oli – etenduse alguseni on jäänud 20 minutit, kuidas ma nüüd siis riided ära vahetada jõuan?» meenutab Kirill.

Ent üldiselt on tema hinnangul elustiil palju muutunud – õhtusöökidel valitseb *casual*-stiil. «Londonis õhtul restorani minnes näed ikka kleite, kontsakingi,» märgib Kirill. Moekunstnik igatseb tänavapilti nii rohkem *fashionista*'sid kui ka elegantsi. // D